

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מואב סיר רחצי - זה גחזי שלקה על עסקי רחיצה												■	קה.
על אדום אשליך נעלי - זה דואג האדומי												■	קה.
עלי פלשת התרועעי - אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אם יבא דוד שהרג את הפלשתי, והוריש את בניך גת, מה אתה עושה לו? אמר להן: עלי לעשותן ריעים זה לזה.												■	קה.
(ירמיהו ה') מדוע שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחת וגו'												■	קה.
תשובה נצחת השיבה כנסת ישראל לנביא.	רב:											■	קה.
אמר להן נביא לישראל: חזרו בתשובה, אבותיכם שחטאו היכן הם?												○	קה.
אמרו להן: ונביאיכם שלא חטאו, היכן הם? שנאמר (זכריה א') אבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו.												○	קה.
אמר להן: חזרו והודו, שנאמר (זכריה א') אך דברי וחקי אשר צייתי את עבדי הנביאים וגו'.												○	קה.
באו עשרה בני אדם וישבו לפניו	שמואל:											■	קה.
אמר להן: חזרו בתשובה.												○	קה.
אמרו לו: עבד שמכרו רבו, ואשה שגרשה בעלה, כלום יש לזה על זה כלום?												○	קה.
אמר לו הקדוש ברוך הוא לנביא: לך אמור להן, (ישעיהו נ') אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי או מי מנשאי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעיתם שלחה אמכם.												○	קה.
מאי דכתיב דוד עבדי (ירמיהו מ"ג) נבוכדנצר עבדי. גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתידין ישראל לומר כך, לפיכך הקדים הקדוש ברוך הוא וקראו עבדו, עבד שקנה נכסים - עבד למי, נכסים (יחזקאל כ') והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן חי אני נאם ה' אלהים אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם.	והיינו דאמר ריש לקיש:											■	קה.
כל כי האי ריתחא לירתח רחמנא עלן ולפרוקינן.	רב נחמן:											■	קה.
(ישעיהו כ"ח) ויסרו למשפט אלהיו יורנו, אמר רבה בר בר חנה, אמר להן נביא לישראל: חזרו בתשובה. אמרו לו: אין אנו יכולין, יצר הרע שולט בנו. אמר להם: יסרו יצריכם, אמרו לו: אלהיו יורנו.	[רבה בר בר חנה]											■	קה.
ארבעה הדיטות בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי.												■	קה.
בלעם - בלא עם, דבר אחר: בלעם - שבלה עם.												■	קה.
בן בעור - שבא על בעיר.												■	קה.
הוא בעור, הוא כושן רשעים הוא לבן הארמי.	תנא:											■	קה.
בעור - שבא על בעיר, כושן רשעים - דעבד שתי רשעיות בישראל, אחת בימי יעקב ואחת בימי שפוט השופטים, ומה שמו - לבן הארמי שמו.												■	קה.
כתיב (במדבר כ"ב) בן בעור וכתוב (במדבר כ"ד) בנו בער, אמר רבי יוחנן: אביו בנו הוא לו בנביאות.	[רבי יוחנן]											■	קה.
בלעם הוא דלא אתי לעלמא דאתי, הא אחריני - אתו.												■	קה.
מתניתין מני - רבי יהושע היא.												■	קה.
(תהלים ט') ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים, ישובו רשעים לשאולה - אלו פושעי ישראל, כל גוים שכחי אלהים, אלו פושעי גוים, דברי רבי אליעזר.	דתנאי, רבי אליעזר:											◆	קה.
וכי נאמר בכל גוים והלא לא נאמר אלא כל גוים שכחי אלהים. אלא: (תהלים ט') ישובו רשעים לשאולה מאן נינהו - כל גוים שכחי אלהים.	אמר לו רבי יהושע:											◆	קה.
ואף אותו רשע נתן סימן בעצמו, אמר (במדבר כ"ג) תמת נפשי מות ישרים, אם תמות נפשי מות ישרים - תהא אחריתי כמוהו, ואם לאו - הנני הולך לעמי.												■	קה.
וילכו זקני מואב וזקני מדין												■	קה.
מדין ומואב לא היה להם שלום מעולם. משל לשני כלבים שהיו בעדר והיו צהובין זה לזה, בא זאב על האחד, אמר האחד: אם איני עוזרו - היום הורג אותי, ולמחר בא עלי. הלכו שניהם והרגו הזאב.	תנא:											■	קה.
היינו דאמרי אינשי: כרכושא ושונרא עבדו הלולא מתרבא דביש גא.	רב פפא:											■	קה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא				
(במדבר כ"ב) וישבו שרי מואב עם בלעם.												□	◇	קה.		
ושרי מדין להיכן אזול?												♣		קה.		
כיון דאמר להו (במדבר כ"ב) לינו פה הלילה והשיבתי אתכם דבר, אמרו: כלום יש אב ששונא את בנו?													!	◇	קה.	
חוצפא, אפילו כלפי שמאי מהני. מעיקרא כתיב לא תלך עמהם ולבסוף כתיב קום לך אתם.	רב נחמן:												■	◇	קה.	
חוצפא מלכותא בלא תאגא היא, דכתיב (שמואל ב' ג') ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני וגו'.	רב ששת:												■		קה.	
בלעם היגר ברגלו אחת היה, שנאמר (במדבר כ"ג) וילך שפי, שמשון בשתי רגליו - שנאמר (בראשית מ"ט) שפיפן עלי ארח הנושך עקבי סוס. בלעם סומא באחת מעיניו היה, שנאמר (במדבר כ"ד) שתם העין, קוסם באמתו היה, כתיב הכא נפל וגלוי עינים וכתבי התם (מגילת אסתר ז') והמן נפל על המטה וגו'.	רבי יוחנן:												■	◇	קה.	
קוסם באמתו היה	איתמר, מר זוטרא:												■	◇	קה.	
שבא על אתונו.	מר בריה דרבינא:												■	◇	קה.	
מאן דאמר קוסם באמתו היה - כדאמרן													■		קה.	
ומאן דאמר בא על אתונו היה - כתיב הכא (במדבר כ"ד) כרע שכב, וכתבי התם (שופטים ה') בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.													■		קה.	
(במדבר כ"ד) וידע דעת עליון													■		קה:	
השתא דעת בהמתו לא הוה ידע, דעת עליון הוה ידע?													♣		קה:	
מאי דעת בהמתו?													^	◇	קה:	
דאמרי ליה: מאי טעמא לא רכבת סוסיא?													○	!	קה:	
אמר להו: שדאי להו ברטיבא.													○	!	קה:	
אמרה ליה הלא אנכי אתנך													○	!	קה:	
לטעינא בעלמא.													○	!	קה:	
אשר רכבת עלי													○	!	קה:	
אקראי בעלמא.													○	!	קה:	
מעודך עד היום הזה ולא עוד אלא שאני עושה לך מעשה אישות בלילה, כתיב הכא (במדבר כ') ההסכן הסכנתי, וכתבי התם (מלכים א' א') ותהי לו סכנת.													○	!	◇	קה:
אלא מאי וידע דעת עליון - שהיה יודע לכוון אותה שעה שהקדוש ברוך הוא כועס בה, והיינו דקאמר להו נביא לישראל (מיכה ו') עמי זכרנא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה'														!	◇	קה:
מאי למען דעת צדקות ה' - אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל: דעו נא כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי כל אותן הימים בימי בלעם הרשע, שאילמלא כעסתי כל אותן הימים - לא נשתתיר משונאייהן של ישראל שריד ופליט.														■	◇	קה:
היינו דקאמר ליה בלעם לבלק. (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל וגו' ומה אזעום לא זעם ה' - מלמד שכל אותם הימים לא זעם ה'													■		קה:	
אל זעם בכל יום וכמה זעמו - רגע, שנאמר (תהלים ל') כי רגע באפו חיים ברצונו וגו'.													■		קה:	
איבעית אימא: (ישעיהו כ"ו) לך עמי בא בחדריך וסגר דלתין בעדך חבי כמעט רגע עד יעברייזעם.													■		קה:	
אימת רתח													^	◇	קה:	
בתלת שעי קמייטא, כי חוורא כרבלתא דתרנגולא.													!	◇	קה:	
כל שעתא ושעתא נמי חוורא													♣		קה:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קנה:
כל שעתא ושעתא אית ביה סוריקי סומקי, ההיא שעתא - לית ביה סוריקי סומקי.		!										קנה:
ההוא מינא דהוה בשיבבותיה דרבי יהושע בן לוי דהוה קא מצער ליה.		o									◇	קנה:
יומא חד נקט תרנגולתא, ואסר ליה בכרעיה, ואותיב. אמר: כי מטא ההוא שעתא - אילטייה.		o										קנה:
כי מטא ההוא שעתא - נמנם.		o										קנה:
אמר: שמע מינה לאו אורח ארעא, דכתיב (משלי י"ז) גם ענוש לצדיק לא טוב, אפילו במיני לא איבעי ליה למימר הכי.		o									◇	קנה:
בשעה שהחמה זורחת והמלכים מניחין כתריהן על ראשיהן ומשתחוים לחמה - מיד כוּעס.		!									◇	קנה:
(במדבר כ"ב) ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו											■	קנה:
תנא משום רבי שמעון בן אלעזר: אהבה מבטלת שורה של גדולה - מאברהם. דכתיב (בראשית כ"א) וישכם אברהם בבקר, שנהא מבטלת שורה של גדולה - מבלעם, שנאמר ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו.											◇	קנה:
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוה, אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה - בא לשמה. שבשכר ארבעים ושתים קרבנות שהקריב בלק זכה ויצאה ממנו רות.	רב יהודה אמר רב:										◇	קנה:
רות בתו של עגלון, בן בנו של בלק מלך מואב היתה.	רבי יוסי בר הונא:										■	קנה:
כתיב (מלכים א' א') ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך, אורח ארעא למימרא ליה למלכא הכי?	רבא לרבה בר מרי:										⚡	קנה:
מעין, קאמרה ליה. דאי לא תימא הכי (שופטים ה') תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך. נשים באהל מאן נינהו - שרה רבקה רחל ולאה, אורח ארעא למימר הכי? אלא: מעין, קאמר. הכי נמי - מעין קאמר.	אמר ליה: [בארמרי]										!	קנה:
ופליגא דרב יוסי בר חוני											■	קנה:
בכל אדם מתקנא, חוץ מבנו ותלמידו, בנו - משלמה. ותלמידו, איבעית אימא: (מלכים ב' ב') ויהי נא פי שנים ברוחך אלי, ואיבעית אימא (במדבר כ"ז) ויסמך את ידיו עליו ויצוהו.	דאמר רב יוסי בר חוני:										■ ■	קנה:
(במדבר כ"ג) וישם דבר בפי בלעם											■	קנה:
מלאך	רבי אלעזר:										◆ ■	קנה:
חכה.	רבי יונתן:										◆ ■	קנה:
מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבו	רבי יוחנן:										■	קנה:
ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות - (במדבר כ"ד) מה טבו אהליך יעקב											■	קנה:
לא תשרה שכונה עליהם - ומשכנתיך ישראל											■	קנה:
לא תהא מלכות נמשכת - כנחלים נטיו											■	קנה:
לא יהא להם זיתים וכרמים - כגנת עלי נהר											■	קנה:
לא יהא ריחן נודף - כאהלים נטע ה'											■	קנה:
לא יהיו להם מלכים בעלי קומה - כארזים עלי מים											■	קנה:
לא יהיה להם מלך בן מלך - יולימים מדליו											■	קנה:
לא תהא מלכותן שולטת באומות - וורעו במים רבים											■	קנה:
לא תהא עוזה מלכותן - וירם מאגג מלכו											■	קנה:
לא תהא אימת מלכותן - ותנשא מלכותו.											■	קנה:
כולם חזרו לקללה, חוץ מבתי כנסיות ומבתי מדרשות. שנאמר (דברים כ"ג) ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך, קללה, ולא קללות.	רבי אבא בר כהנא:										■	קנה:

